No. 81.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 7 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

[illegible] zijn 4 personen door bajonetsteken doodelijk gewond, en hebben vele anderen kwetsuren bekomen. Vele gendarmen en soldaten zijn door steenworpen gewond. Aan menig geweer is de kolf afgeslagen, een bewijs, dat men wel geweld heeft moeten gebruiken. De zaak wordt strengelijk onderzocht.

— Er zijn verschillende verzoekschriften ingekomen, om Docter *Steiger*, die zich nog in het kanton Zurich bevindt, het burgerregt in Bern te schenken, opdat hij zijn verblijf aldaar moge vestigen. Met smart hebben wij vernomen, dat hij in de gevangenis mishandeld is, waardoor zijne gezondheid is ondermijnd. Men had hem met eene zwaren ketting even als een hond aan den grond gekluisterd.

— Den 14. Junij is de bliksem vijfmalen achter elkander in het boheemsche marktvlek Weleschin geslagen, zoodat gelijktijdig 't boven- en benedengedeelte dier plaats in brand stond; 45 woonhuizen en 27 schuren zijn in de asch gelegd en een 22jarig meisje als ook een knaapje van 6 jaren hebben in de vlammen hunnen dood gevonden.

— Uit Stargard (Pommeren) deelt men het volgende zeldzaam geval mede, hetwelk aldaar de algemeene opmerkzaamheid tot zich heeft getrokken: Op den 12. Oct. 1840 werd de koopman *D...* alhier, op den weg naar Stettin, in zijn rijtuig verworgd en van zijne goederen, zoo men meende, beroofd. Daar zijne zaken zich alhier in eenen slechten staat bevonden, vermoedde men een zelfmoord. Doch de wijze van verworging, de toestand waarin het lijk gevonden werd, de handen op den rug gebonden, en de schijnbare berooving zijner goederen, weerspraken dit vermoeden, en het geregt veronderstelde een' rooversmoord. De Gotha'sche Levensverzekeringsbank, bij welke de vermoorde voor 10,000 rijksd. verzekerd was, betaalde deze som aan het geregt. Thans is de gevolmagtigde van die bank alhier aangekomen, om het geregt een bewijs te leveren, dat *D...* zich zelven om het leven heeft gebragt, en de betaalde verzekeringssom terug te vorderen. Hij is in bezit van een eigenhandigen brief des overledenen, waarin hij zich over zijn plan en de beweegredenen uitlaat. Hieruit blijkt, dat *D...* zich zelven heeft geworgd, en aan zijn vriend verzocht, zijne handen op den rug te binden, enz.; hij had zulks gedaan, om zijne betrekkingen aan de 10,000 rijksd. te helpen. De naam van den vriend, die hem hierin behulpzaam is geweest, was uit den brief gesneden.

ENGELAND.

— Bij de Gemeente-Kamer is eene petitie ingekomen, met 3000 handteekeningen van ingezetenen van Liverpool, welke vragen, dat de straf der zweepslagen bij het land- en zeeleger worde afgeschaft.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 1. Julij. Een jongman van Auchij, in het departement van Pas-de-Calais, heeft eene hoogstvereerende daad volbragt. Ziende zijne ouders voor schulden vervolgd en alle hunne meubelen reeds door een deurwaarder van Lens in beslag genomen, heeft hij zich, als plaatsvervanger bij den krijgsdienst verkocht. De som, welke hij uit deze edele opoffering heeft getrokken, is toereikend geweest om de ouderlijke schulden te betalen.

— Met den 1. Julij is de verandering in het postwezen van de Vereenigde Staten ingegaan. De brieven en paketten, welke een half ons wegen, zullen, tot op 300 mijlen afstands, slechts 5 centimes, en verder 10 centimes [illegible]

[illegible] maarden uitvinder der luchtballen, is den 30. Junij te Parijs in den ouderdom van *honderd en elf* jaar, overleden. Deze dame, die een naam droeg welke historisch was geworden, was zeer merkwaardig door de verhevenheid van haren geest, de bekoorlijkheid van haren omgang, en de edelheid van haar karakter.

— Te Mauléon, in de Neder-Pyreneën, zijn, uit hoofde van de duurte der granen, onlusten ontstaan.

— Verscheide timmermansbazen hebben voorgenomen het dagloon hunner werklieden te verhoogen.

— Voor eenige dagen werd alhier naar de gevangenis gevoerd eene vrouw, welke reeds twee van hare kinderen door honger lijden en gruwzame mishandeling had omgebragt, en nu op den besten weg was, om ook hare twee nog overgebleven kinderen van 2½ en 1½ jaar door dezelfde onnatuurlijke behandeling te dooden. Men vond de kleinen uitgeteerd, en sporen van mishandeling waren aan hunne ligchamen zigtbaar. De politie had bij de wegvoering der ontaarde moeder veel moeite om haar tegen de verbitterde menigte te beschermen.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 3. Julij. In de *Archives de la Médecine Belge* komt het volgende merkwaardig geval voor: Eene vrouw geboren uit eene moeder, wier oogen niet volkomen ontwikkeld waren, is getrouwd met een man wiens grootmoeder doofstom was geweest. Uit dit huwelijk zijn vijf kinderen geboren: drie jongens en twee dochters; deze twee laatsten zijn met oogverkrimping aangedaan. Eene, welke tevens doofstom is, mist den oogkring. De andere is getrouwd en het kind, 't welk zij ter wereld heeft gebragt, is doofstom, alsmede door oogverkrimping aangedaan.

BRUGGE, den 20. Junij. Zaturdag l. l. heeft de laatste spoortrein op Oostende een merkelijk vertraging ondervonden. Het overgroot getal passagiers, van Brussel en van de tusschen liggende stations, naar Gent bestemd, ter gelegenheid van de kermis aldaar, had den gang tot aan stad reeds niet weinig vertraagd; maar tusschen Gent en Brugge heeft er nog iets geheel anders plaats gehad. De administratie had order gegeven, om eenige ledige waggons tot aan het station van Brugge te vervoeren voor de dienst van den Zondag. De trein bestond alzoo uit een buitengemeen lange reeks van rijtuigen. Ten half tien ure des avonds is het konvooi, maar slechts voor een gedeelte, te Brugge aangekomen; het andere gedeelte werd, tot niet geringe verwondering der conducteurs, vermist. Wat was er nu van dit vermiste gedeelte geworden? Dit wist men niet. De stoomsleper is derhalve in volle vaart op ontdekking uitgezonden en is binnen het half uur met den vermisten staart van het konvooi terug gekomen. Die staart, bestaande uit ettelijke rijtuigen met passagiers was, ten gevolge van het breken van een' ketting, te Bloemendaal van den trein afgeraakt. In alle mogelijke toonen had men wel allarm geblazen, maar dat noodsein was niet gehoord geworden. Toen de stoomsleper aankwam, liepen de passagiers wijd en zijd in alle rigtingen, om zich den tijd te korten. Op het gerucht van het aankomen van den locomotief, liepen allen om het zeerst weder bij een en hernamen zij hunne plaatsen, dankbaar van er nog zoo genadig af te komen.

NEDERLANDEN.

[illegible] Mr. *A. J. van der Hein*, griffier van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

GRONINGEN, den 1. Julij. In de vergadering der algemeene staten der provincie Groningen is, met de geringe meerderheid van 18 tegen 16 stemmen, herkozen tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal Mr. *C. Star Busmann.*

KAMPEN, den 3. Julij. Heden wordt ten dertigste male in den Haag de synode der Hervormde Kerk geopend. Aller oogen wachten op de besluiten dezer vergadering; het zal de vraag zijn of vrijheid dan wel slavernij des geestes zal worden voorgestaan. Deinst de synode terug voor de gevolgen van 't protestantisme, wil ze nieuwe boeijen smeden voor 't geweten, en in lijnregten strijd met hare instelling, de beginselen die zij zegt te belijden, het oor leenen aan de vijanden van licht en vooruitgang, dan zal er eene scheuring ontstaan, veel grooter en dieper dan in 1619, en de gevolgen zullen voor hare rekening liggen.

MIDDELBURG, den 4. Julij. Door de Staten van Zeeland is, in derzelver vergadering van gisteren, tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gekozen: de heer Mr. *Jean François Byleveld*, en zulks ter vervulling van de vacature, te ontstaan door de gewone aftreding met October aanstaande, van den heer Mr. *J. G. Hinlópen*, welke verzocht heeft om, als zoodanig, niet meer in aanmerking te komen.

Voorts zijn, in dezelfde vergadering, als leden der Gedeputeerde Staten herkozen, de heer Mr. *M. P. M. van Visvliet*, wegens den stedelijken stand, en de heer Mr. *H. du Buisson Becius*, wegens den landelijken stand zitting hebbende.

— In de laatste dagen [illegible] iemand aan *hondsdolheid* [illegible] die nadat hij door eenen [illegible] selijk was 't uiteinde van [illegible] ten had op het in der tijd gebruiken van een zoogenaamd toeverlatig beveiligend middel.

Ingezonden Stukken.

De teekenen des tijds.

Wij beleven zorgvolle tijden, wie zal dit ontkennen? Achteruitgang bij de menigte van het ware oude geloof! -- Vermeerderden godsdiensthaat tusschen andersdenkenden! En onder de grooten en rijken eene weelde! -- eene weelde! -- O! -- schandelijk nevens de armoede, de ellende, van hunne landgenooten, van hunne medechristenen, -- die meestal beter christenen zijn dan zij! -- Zij die de godsdienst slechts als het middel schijnen te beschouwen, om het gepeupel in toom te houden, en ook daarmede zelf hunne doeleinden te bereiken, en die in hun hart zoo onverschillig zijn voor al wat heilig is, dat het is om van te beven, als zij openhartig spreken.

Wij beleven zorgvolle tijden; de geveinsheid is

DE GEBOORTEDAG.

(Slot. Zie No. 80.)

- Ei, gooden morgen, vriend FINKE! riep SEBASTIAAN, die niet meer terug kon, daar hij door den oude reeds bemerkt was. Zie ik wel of kwalijk! Wie had dat kunnen denken, dat gij van eene zoo lange zware ziekte nog zoudt bekomen. Eenieder had u reeds opgegeven.

- Ook bij mij zelve, hernam gene, was nog voor eenige dagen alle hoop en moed totaliter verdwenen! De geneesheer haalde zijne schouders op, en beet op zijne nagels, zonder de kwaal te kunnen tegen gaan. Nu echter, nadat de natuur door een geduchte zweeting zich zelve geholpen heeft, verzekert hij mij, dat ik ten minste nog tien jaren lang ooggetuige van het leven en spectakel onder de poort zal zijn en, volgens mijne tegenwoordige gesteldheid, moet ik hem gelijk geven. Wat zegt gij mijn vriend? zelfs mijne veeljarige doofheid is op eens geheel en al verdwenen!

- Te deksel! riep SENDLER; zoo bejaard nog zulk een stoot door te staan! daartoe behoort levenskracht! Gij hebt eene ware paardenkracht!

De aankomst van een landman, die met eene kar vol groenten het venstertje naderde, maakte een einde aan het gesprek. SEBASTIAAN nam afscheid, en hoorde nog in de verte, hoe de poortschrijver met eene krachtige gezonde long den boer wegens onnaauwkeurige opgave, de les opzeide, zoodat de dwaze voorbarigheid zijner gekoesterde hoop hem steeds duidelijker in het oog liep.

- Al wederom de rekening zonder den waard gemaakt! dacht hij bij zichzelven; doch mij geschiedt naar regt; want is het wel christelijk gehandeld, om, tot eigen belang en voordeel, zijnen evenmensch den dood te wenschen!

XI.

Hoe veel moeite DOORTJE bij de terugkomst van haren man ook deed, om het gegeven voorbeeld in de kunst van zelfbeheersching naar te komen, en den [illegible] geleden tegenspoed op te kroppen en te vergeten, de sombere wolk van ontevredenheid, welke op haar voorhoofd lag, wilde noch op het zien der gelatenheid, welke SEBASTIAAN toonde, noch bij de gedachte, dat ten minste in de oogenblikkelijk dringendste behoefte voorzien was, geheel en al verdwijnen. Duidelijk zag men op haar gelaat den strijd, die in haar binnenste plaats had; hun gesprek werd hierdoor van weêrzijden op eene afgebrokene koele wijze gevoerd, en naauwelijks had SEBASTIAAN moed, om zijne pruilende wederhelft tot het bezoeken der Kermetten voor dien avond uit te noodigen.

Het sloeg vier ure, en de avondschemering brak allengskens aan. Op eens hoorde men buiten op den trap zware voetstappen; een oogenblik later ging de deur open, en een stadshuis-bode, met een blinkend schild op de borst trad binnen.

- De burgemeester laat den heer SEBASTIAAN SENDLER ontbieden, zeide hij met barre stem, terstond op het stadhuis te verschijnen, waar hij hem zelf verkiest te spreken.

- Ach, regtvaardige hemel! riep DOORTJE, toen de man zich terstond na zijne uitnoodiging verwijderd had. Nu zal de geschiedenis van den zakdoek op het tapijt komen. Nu doen zij u een proces aan als zakkenroller! Nu leggen zij u de kluisters op, smeden u in de ijzers, en werpen u in het ijskoude duistere hok onder den stadstoren! O! ik ongelukkige!

- Wees niet dwaas, DOORTJE! zeide SEBASTIAAN, die, wegens den ruwen, gebiedenden toon, waarmede gene zich van zijne boodschap gekweten had, eigenlijk ook niet geheel op zijn gemak was. Wat gaat het toch den burgemeester aan, wat er in den schouwburg gebeurt? En al ware uwe vrees ook gegrond, ik zal mij, wat er mij boven het hoofd moge hangen, gehoorzaam betoonen, en begeef mij op staande voet derwaarts. Ik mag dan den schijn tegen mij hebben, doch ik ben mij van geene misdaad bewust; mijn lot berust in Gods hand!

DOORTJE nam afscheid van hem, als of zij hun geheele leven van elkander gescheiden zouden blijven. SEBASTIAAN trachtte haar, zoo veel in zijn vermogen was, moed in te spreken, liet zich door hare bevende handen het op nieuw herstelde overhemd voorbinden, en begaf zich, regtstreeks, naar het stadhuis. Toen hij het doel zijner wandeling bereikt had, bleef hij stil als eene muis en met angstig hartkloppen in de voorzaal staan, waarin men hem gevoerd had, met het bescheid, dat hij oogenblikkelijk aangediend zoude worden. Spoedig opende zich eene dubbele deur. Kom binnen! riep de burgemeester, die geheel alleen in het hooggewelfd ruime vertrek was, waarin SEBASTIAAN, na deze uitnoodiging, schoorvoetende, en met angstig gelaat binnen trad.

- Hebt gij dit met eigen hand geschreven? vraagde de burgemeester, terwijl hij hem een papier voorhield.

SEBASTIAAN herkende terstond den op verzoek van den tooneelbediende geschreven gelukwensch, en beantwoordde de vraag door eene diepe, stomme buiging.

- Ook den inhoud zelf opgesteld? vraagde gene verder.

Eene tweede aan de vorige volkomen gelijke buiging was het antwoord.

- Ik wilde mij gaarne door eene nieuwe proef van uwe bekwaamheid overtuigen! zeide de burgemeester. Zet u aan gindsche tafel en maak den generaal VAN WALLER schriftelijk bekend, onder welke voorwaarden zijn voorslag ter vereffening van een klein geschil kan plaats hebben; een en ander zult gij met korte woorden op het bijliggende papier opgegeven vinden!

SEBASTIAAN aarzelde, en zag verlegen voor zich. Dit was echter niet zoo zeer uit vrees voor de oplossing, als wel, om dat hij in tegenwoordigheid van den burgemeester, die nu, de handen kruiselings op den rug, met langzame schreden in de zaal open neder begon te wandelen, moest gaan *zitten*. Ook konde hij

vertegaande; — veinzerij in de staatkunde, veinzerij in de godsdienst, veinzerij in het dagelijks verkeer, veinzerij in de zedelijkheid; het is thans alles huichelarij.

O! wat zijn nu in deze zorgvolle dagen menigte prophetien uit de gewijde schriften van regtstreeksche toepassing! Toen op onze laatste godsdienstige zamenkomst, onze voorlezer het 23e en 24e Capittel van Mattheus voorlas, wat trof het toen zoo wel vele mijner medebroeders als mij-zelven!

Landgenooten! Medechristenen, en vooral gij die prijs stelt op het oude gereformeerde geloof, welks uitoefening ons thans uit het beginsel van godsdienstige onverschilligheid is vrij gelaten geworden, lees en overpeins die Capittels; — ik voeg de toepasselijkste verzen hier bij.

Voor sommige die de toepassing der prophetie niet wel mogten kunnen maken, laat ik eene verklaring volgen der woorden die men slechts in de plaats der met cursijf gedrukte behoeft te lezen, om dadelijk alles op onze omstandigheden toepasselijk te zien.

UTRECHT, 15. Junij 1845. EEN AFGESCHEIDEN GEREFORMEERD CHRISTEN.

EUANGELIUM MATTHEI.

DAT XXIII CAPITTEL.

2. De *schriftgeleerden*, ende de *phariseen*, zyn geseten op *den stoel van Moses*.

3. Daarom al wat sy u seggen dat gy houden sult, houdt dat ende doet het; maar en doet niet naar hunne werken, want sy seggen 't, en doen 't niet.

4. Want zy binden lasten die swaar zyn ende qualick om te dragen, ende leggen se op de schouderen der menschen; maar sy en willen die met haren vinger niet verroeren.

5. Ende alle hare werken doen sy om van de menschen gesien te worden. Want zy maken hunne gedenkcedels breed, ende sy maken de zoomen van hare kleederen groot.

6. Ende zy beminnen de vooraensittingen in de maaltyden, ende de voorgestoelten in de Synagogen.

7. Ook de begroetingen op de merkten, ende van de menschen genoemt te worden *rabbi, rabbi!*

---

11. Maar de meeste van u, zal uw dienaar zyn.

12. Ende wie hemselven verhoogen sal, die sal vernedert worden; ende wie hemselven sal vernederen, die sal verhoogt worden.

13. Maar wee u, gy *schriftgeleerden* ende *phariseen*, gy geveinsden! want gy sluit *het koninckryk der hemelen*, voor de menschen, overmits gy daar niet in en gaet, noch degenen die ingaen souden, laat ingaan.

14. Wee u gy *schriftgeleerden* en *phariseen*, gy geveinsden! want gy eet de huysen der weduwen op, ende dat onder den schyn van *lang te bidden*. Daerom zult gy te swaerder oordeel ontfangen.

15. Wee u gy *schriftgeleerden* en *phariseen*, gy geveynsden; want gy omreyst zee ende lant, om één *jodengenoot* te maken; ende als hy het geworden is, so maekt gy hem een kint der hellen, tweemaal meer dan gy syt.

---

23. Wee u, gy *schriftgeleerden* en *phariseen*, gy geveinsden; want gy *vertient de munte* ende *de dille* ende *het komyn*, ende gy laet na het swaerste der wet, namelich het oordeel ende de barmhertigheid ende *het geloof*. Dese dingen moest men doen ende de anderen niet nalaten.

24. Gy blinde leytslieden, die *de mug* uitzuiget, ende *den kemel* doorzwelget.

25. Wee u, gy *schriftgeleerden* ende *phariseen* gy geveynsde; want gy reynigt het buytenste *des drinkbekers* ende *des schotels*, maar van binnen zynse vol van roof ende onmatigheyd.

26. Gy blinde phariseër, reinigt eerst dat binnen in den *drinkbeker* ende *den schotel* is, op dat ook het buitenste derzelve reyn worde.

27. Wee u, gy *schriftgeleerde* ende *phariseen*, gy geveynsde, want gy zyt den witgepleisterde graven gelijk, die van buyten wel schoon schynen, maar van binnen zynse vol doodsbeenderen ende aller onreynigheyt.

28. Alsoo oock schynt gy wel den menschen, van buyten regtvaerdigh, maar van binnen zyt ge vol geveynsdheyt, ende ongerechtigheit.

---

32. Gy slangen, gy adderen-gebroedsels! hoe zoudt gy de helsche verdoemenis ontvlieden?

34. Daarom ziet, ik zende tot u *propheten*, en *wyzen*, en schriftgeleerden, en uit dezelve zult gy sommigen *dooden en kruisigen*, en sommigen uit dezelve zult gy *geesselen uit de Synagogen* en zult hen vervolgen van stad tot stad.

35. Opdat op u kome al het regtvaardige bloed dat vergoten is van het bloed des regtvaardigen *Abels* af, tot op het bloed van *Zacharia*.

36. Voorwaar zegge ick u, al deze dingen zullen komen over dit geslacht.

37. *Jerusalem! Jerusalem!* gy die de *propheten doodt, en steenigt!* die tot u gesonden zijn, hoe menigmaal heb ik uwe kinderen willen byeen vergaderen, en gylieden en hebt niet gewild.

38. Siet uw huis wordt u woest gelaten.

DAT XXIV CAPITTEL.

2. Siet gy niet al dese [illegible] ick, hier sal niet een steen op den anderen steen gelaten worden die niet afgebroken sal worden.

6. Ende ghy zult horen van oorlogen, ende geruchten van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt, want al die dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet.

7. Want het eene volck sal tegen het andere volck opstaan; en er zullen zijn, hongersnooden, en pestilentien, en aardbevingen in verscheidene plaatsen.

8. Doch die dingen, zijn maar een beginsel der smerten.

9. Alsdan zullen zy u overleveren in verdrukking, en sullen u dooden, en gy zult gehaat worden.

10. Ende dan zullen er velen geërgerd worden, en sullen elkander overleveren en elkander haten.

11. En vele valsche *propheten* zullen opstaan en zullen er velen verleiden.

34. Voorwaer ick zegge u, dit geslacht en sal geensins voorby gaan, tot dat al dese dingen sullen geschied zyn.

---

37. Ende gelyck de dagen van NOACH waren, also sal oock de toekomst zyn der *phariseen*.

38. Want gelyk sy waren in de dagen vóór den *sondvloet*, etende en drinkende, trouwende en ten huwelyck uitgevende, tot den dag toe, in welken NOACH in de arke ging.

39. Ende bekenden het niet, tot dat de *sondvloet* kwam, en hen allen wegnam; alsoo sal oock zyn de toekomst der *phariseen*.

VERKLARING DER WOORDEN, STREKKENDE OM DEZE PROPHETIEN OP ONZEN TIJD TE KUNNEN TOEPASSEN.

Er staat:	Lees:
Phariseen.	Aristokraten.
Schriftgeleerden.	Ambtenaren.
Zitten op den stoel van Mozes.	Bezitten de uitvoerende magt.
Rabbi! rabbi!	Hoog Wel Geb. Heer! Jonkheer!
Koningryk der hemelen.	Politieke mondigheid.
Lang bidden.	Opposite redevoeringen houden.
Jodengenoot.	Ministrieele voorvechter.
Vertient de munte,	Belast alle eigendommen.
Dille, komyn,	Gemaal, geslacht.
Geloof.	Kennis van den waren toestand des volks.
De mug.	De burger.
De kemel	De schatkist.
Drinkbeker en schotel,	Begrooting, budget.
Propheten.	Dagbladschrijvers.
Wyzen.	Opposiete volksvertegenwoordigers.
Dooden en kruissigen.	Vervolgen wegens te vrij schrijven.
Geesselen uit de Synagogen.	Kabaal maken tot niet herkiezing.
Abel.	Prins WILLEM I.
Zacharia.	VAN SPEYK.
Jeruzalem.	's Gravenhage.
Zondvloed.	Revolutie.

ALLERLEI.

De boekverkooper CHARLES GOSSELIN heeft op nieuw eene inteekening geopend op de zeer schoone, geïllustreerde uitgave van de Mystères de Paris, van EUGÈNE SUE. Hoewel de eerste inteekening meer dan dertig duizend personen telde, heeft deze in weinige dagen een allerbelangrijkst getal inteekenaars opgedaan. De platen en teekeningen van de geïllustreerde Mystères zijn toevertrouwd geweest aan de zorgen der beste kunstenaars in Frankrijk, en de druk is aan het plaatwerk geëvenredigd. Nooit heeft één boek zulk een algemeenen bijval gevonden, daar er reeds meer dan twintig vertalingen van bestaan. Bij denzelfden boekverkooper is een algeheele herdruk ter perse van alle de romans van EUGÈNE SUE.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5. Julij. Sedert den 3. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Hermann, H. Klinkeberg, Samsoe, raapzaad.

Voor Gend bestemd:

Joseph, A. van der Kerkhoven, Liverpool, klipzout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Johanna, J. W. Hallier, Windau, Martha Washington, J. Doune, Nervy, Pluto, C. Kenning, Buenos-ayres, Phoenix, J. Kuiper, Liverpool, Virid, J. Wise, Hull, Johan Friedrich, G. Domske, Avontuur, Marie, P. Zaay, New-Castle, alle ballast, Julies, P. Favenir, Duinkerken, Roman, J. Doane, Bengale; beide stukgoed; Charlot Ann, W. Pourn, vlas, Hull, Autunni, W. Siegger, schors, Londen.

Van Brussel gezeild:

Alida Ikiha, W. A. de Jong, Windau, Johanna, D. Middents, Avontuur, beide ballast.

---

het slechts na eene tweede uitnoodiging van zich verkrijgen, [illegible] gelijk hij meende – onwelvoeglijke houding aan te nemen. [illegible] de pen in de hand had, was alle schroom [illegible] en oogenblik had hij zich met den inhoud van [illegible]el bekend gemaakt; de denkbeelden kwamen, [illegible], in overvloed bij hem op, en even gemakkelijk was [illegible] vloeijende volzinnen op eene geschikte wijze met elkander te verbinden, en na verloop van een half uur was het gevraagde opstel reeds gelukkig voltooid.

Met onmiskenbare trekken stonden verwondering en tevredenheid op het gelaat van den burgemeester uitgedrukt, terwijl hij het geschrift oplettend overlas.

– Gij hebt, zeide hij eindelijk, aan de verwachting, die ik van uwe bekwaamheden had, ten volle beantwoordt, waarde SENDLER! Ik sta dus geen oogenblik in bedenking, u een aanbod te doen, dat u niet geheel onwelkom zal zijn, geloof ik. Mijn gewezen secretaris is onlangs door mijne voorspraak bevorderd en elders geplaatst. Van dit oogenblik af treedt gij in zijn post, en ik beloof u voorloopig een inkomen van acht honderd gulden, terwijl het van u zelven zal afhangen hetzelve te verhoogen. Ik heb in stilte berigten over uw gedrag ingewonnen en algemeen heeft men u als een braaf, regtschapen man afgeschilderd, die, wegens te gering vertrouwen op zichzelven, zijne talenten niet durft te doen gelden; en daar door in onverdiende bekrompenheid blijft. Ik verheug mij, dit kwaad door het gedane aanbod te kunnen uit den weg ruimen! Voor eene behoorlijke woning in de nabijheid van het stadhuis, alsook voor alles wat gij in uwe nieuwe huishouding noodig hebt, zal ik zorgen. Terstond, na de feestdagen, treedt gij in uw ambt, en ik hoop, dat wij van beide kanten over elkander zullen voldaan zijn!

Als verplet stond SEBASTIAAN, toen hij deze aanspraak hoorde. Krampachtig poogde hij met de toppen zijner vingeren de leuning des stoels te vinden, om een steun te hebben; want zijne knieën waggelden, en heete tranen vielen uit zijne oogen, zonder dat hij in staat was een woord te uiten.

– Neem intusschen, ging de burgemeester voort, terwijl hij den lessenaar opende, een geldrol nam en hem den bedwelmden toereikte, deze dertig gulden als een klein Kermis-geschenk van mij aan, en doe mij het genoegen van den derden Kersdag, 's morgens om tien ure, weder hier te komen, als wanneer ik op uwe hulp in het afvaardigen eeniger opstellen reken.

SENDLER deed eene mislukte poging, om zijn ontroerd gevoel door woorden te uiten; hij stamelde eenige klanken zonder zin of verband en werd vervolgens door den burgemeester, onder herhaling van den te kennen gegeven wensch, op de vriendelijkste wijze uitgeleid.

XII.

Eerst buiten het stadhuis, toen de scherpe Decemberlucht hem weder in het gloeijende gezigt waaide, kwam hij allengskens weêr bij zijne zinnen.

– Het is waarachtig niet te ontkennen! zeide hij, terwijl hij stilstond en zichzelven begon te betasten. Dit is mijn pluisjas! dit het nieuw gemaakte overhemd! dit de rol geld! ik ben het zelfs, ik SEBASTIAAN SENDLER, en niemand anders! O goede hemelsche Vader, hoe schitteren uwe Kersnacht-kaarsen daarboven! wat hebt gij aan mij gedaan.

Eene nieuwe vloed van tranen stroomde over zijn gezigt. – Regt zoo SENDLER! zeide hij bij zichzelven. Geef uw hart lucht door tranen, of het gaat nooit goed met u! Ach DOORTJE, DOORTJE, gelukkige vrouw. O, gij lachende engelen des hemels, blikt neder op mij gelukzaligen!

Het was hem onmogelijk, in dezen staat naar huis te keeren; hij moest eerst de straat eenige malen op en neêr wandelen, om den drang der gewaarwordingen die zijn hart bestormden en zijne aderen dreigden te doen springen, lucht te geven.

Vol ongeduld en verwachting vloog DOORTJE, toen hij eindelijk met rood geweende oogen het dakkamertje binnen trad, hem te gemoet. Hij echter haar afwerende, wenkte stil te blijven, zag haar eenige oogenblikken stijf in de oogen, en zeide daarna met bevende stem:

– Maak mij niet weekhartig, lieve vrouw, wat ik u te vermelden heb, vereischt geenen buitengewonen graad van standvastigheid en geestkracht. Eene nieuwe wereld ligt voor ons open, want de Heer heeft groote dingen aan mij gedaan! Verschrikt niet DOORTJE. Het is de secretaris SENDLER die voor u staat!

In stomme verwondering opgetogen, hief zij de gevouwen handen ten Hemel, terwijl hij in korte afgebroken woorden trachtte haar de verandering van het lot bekend te maken, van welks mogelijkheid hij, nog voor eenige uren niet het geringste denkbeeld had. Ondertusschen haalde hij, alsof hij overtuigd ware, dat zijne gezegden een zigtbaar bewijs noodig hadden, de ontvangen geldrol uit zijnen zak, en schudde die op de tafel uit.

– Ziet gij, mijne dierbare? ging hij voort. Dezen morgen reeds zeide ik: Laat de kleine SEBASTIAAN komen; hij zal het goed bij mij hebben. God alleen weet, met welke gewaarwordingen, ik deze woorden herhale! Snikkend omhelsde DOORTJE hem en verborg haar met vreugdetranen besproeid gelaat aan zijne borst.

Op dit oogenblik begonnen de klokken voor de Kersmetten te luiden. Luidt maar, zeide SEBASTIAAN; ik kom niet! Wat mijn hart tot vreugde en dankbaarheid stemt, moet in stille eenzaamheid gevierd worden! Ik moet eerst bedaarder worden, om mij weder onder de menschen te kunnen vertoonen, te wild nog klopt mij het hart van dankbaarheid jegens Hem, die het dus beschikt heeft, dat juist op den dag der hemelsche zending, voor mij de star van aardsch geluk moest opgaan! Geloofd zij God in den hooge!

(*Pr. Ant. N.*)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.